

sørger for, at den syge faar Massage, eller kommer til at gjøre Gymnastik, eller faar Bade!

Lad os endnu et Øjeblik tænke paa de fattige Mødre, der skulle skaffe Føden til sig selv og deres Børn, paa alle de Kvinder, der gerne skulle tjene nogle Penge.

En stor Del Kvinder maa, for at tjene Penge, forlade deres Hjem; de søge ofte ind paa Stier, som Manden betragter som sine Enemærker, og hvor han lægger dem Hindringer i Vejen, hvor de ikke naa ret langt frem, fordi deres Kræfter ikke slaa til og deres Fordannelse er mangelfuld. Vi finde vistnok nu hyppigt den Opfattelse, at den Kvinde, der har Ævner til at udføre en Mands Gærning, ogsaa maa have Lov dertil. Men vi tro ogsaa alle, at de danske Hjem ere en Lykke for den enkelte, en Støtte og Styrke for hele Folket. Vi ville derfor alle ønske, at Kvinden kunde blive i sit Hjem, medens hun arbejder for sit Brød. Det er derfor paa-tænkt at oprette en *Husflidsforening* eller sligt, hvortil vistnok ligefrem maatte knyttes en *Skole* samt *Udsalg* saavel af Raastofferne som af de færdige Arbejder. Det er særlig med denne Forening for Øje, at vi ønske at bygge den store Hal til Udstilling af allehaande Kvindearbejde fra hele Landet. Hvis de danske Kvinders Flid blev ledet ind i Baner, der førte til fremmede Lande, kunde vi maaske derved skabe en hel ny Indtægtskilde for Landet! Lad os ønske den Forening Held og Fremgang!

Vi talte om Undervisning i Haandgerning; det vilde efter vor Mening være ret naturligt, om i det hele Kvinder, der give *Undervisning*, søgte at komme til at bo i K. B.

De ville nu maaske sige til mig: „Det kan være meget godt alt det, De der fortæller os; men hvad vedkommer det os? Det er til Gavn for København! Lad København hjælpe sig selv!“

Ja, meget af dette er vistnok væsentligst til Gavn for København. Men vedkommer København da ikke hele Landet? Af hvem bestaar Københavns Befolkning? Er Københavnerne kun Folk, der ere fødte der i Byen? Københavns Folkemængde vokser aarlig med et Tal, der betydelig overstiger Fødslerne ÷ Dødsfaldene. Der er altsaa hvert Aar mange, der flytter fra Landet og Købstæderne til København. Og hvor mange drager ikke igen fra Hovedstaden som Embedsmænd, Lærere, Forretningsfolk? Hvor mange af Dem er der, som hverken selv har været i København, ej heller har sendt nogen dertil, som De havde kær? Husk paa de mange unge, der mellem Aar og Dag drage til Hovedstaden for at søge Uddannelse eller Erhverv! Tænk